

Arrest

nr. 101 691 van 25 april 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 3 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 15 januari 2013 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 13 oktober 2011 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatslozen nam op 6 december 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan dezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Chetri afkomstig uit Narethanti 1, district Baglung (Nepal). U bent Nepalees staatsburger. Op 24 februari 2010 reisde u per vliegtuig van Kathmandu naar Londen, met de intentie om er te studeren. U reisde legaal, gebruik makende van uw Nepalees paspoort en een (studenten)visum. Daar uw (studenten)visum echter op 29 november 2011 verliet, verliet u op 11 oktober 2011 het Verenigd Koninkrijk en kwam u naar België, waar u op 13 oktober 2011 asiel vroeg. U legde geen enkel document neer ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Uit informatie verkregen van het United Kingdom Border Agency (UKBA), waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat u in het bezit bent geweest van een Nepalees paspoort en dat u geboren bent op 5 mei 1990. Met dit paspoort vroeg u op 18 december 2009 een (studenten)visum aan voor het Verenigd Koninkrijk, dewelke u heeft verkregen met een geldigheidsduur tot 29 november 2011. U heeft deze informatie echter verzwegen voor de Belgische asielinstanties. U verklaarde in het kader van uw asielaanvraag in België op de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 2 december 2011 immers dat u geboren bent op 6 mei 1990, dat u niet over een nationaal paspoort beschikt en dat u niet over verblijfsdocumenten of een visum beschikt voor een andere lidstaat van de Europese unie (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 4, 18, 22 en 23). Deze verklaringen zijn manifest tegenstrijdig met de gegevens verkregen van het UKBA. Vervolgens beschreef u in het kader van uw asielaanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken een reisroute waarbij u op 02.06.2068 (Nepalese kalender, stemt overeen met 19 september 2011 volgens de Westerse kalender) Nepal verliet naar Delhi (India). Vervolgens reisde u, met behulp van een Indische smokkelaar op 24.06.2068 (11 oktober.2011) per vliegtuig naar Frankrijk, waarna u op 26.06.2068 (13 oktober 2011) met auto naar België reed (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 34 en 35).

Uiteindelijk gaf u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal spontaan toe te hebben gelogen over zowel uw reisroute, uw (reis)documenten als uw geboortedatum (CGVS, p.3-4). U verduidelijkte dat u geboren bent op 5 oktober 1990 (CGVS, p.4) en stelde dat u reeds op 24 februari 2010 Kathmandu per vliegtuig verliet naar het Verenigd Koninkrijk en dat u dit traject op een legale wijze ondernam gebruik makende van een (studenten)visum (CGVS, p.6). Vervolgens verliet u op 11 oktober 2011 het Verenigd Koninkrijk naar België, waar u op 13 oktober 2011 asiel vroeg (CGVS, p.6-7). Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag nochtans worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure, wat u gelet op uw verklaringen gedaan ten overstaan van de Dienst Vreemdelingen dd. 2 december 2011 geenszins heeft gedaan.

U verklaarde tevens dat u tijdens uw verklaringen ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 2 december 2011 gelogen heeft omtrent uw werkelijke asielmotieven (CGVS, p.7). U verduidelijkte dat u in Nepal noch met de autoriteiten, noch met medeburgers problemen heeft gekend. U stelde geen enkele vrees te kennen bij een eventuele terugkeer naar Nepal en verklaarde dat u Nepal enkel en alleen had verlaten met de intentie om te studeren in Londen. Ik stel echter vast dat dergelijke vluchtmotief geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van de Vluchtelingenconventie, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in bijlage aan uw administratief dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker meent dat de bestreden beslissing ten onrechte stelt dat hij niet aannemelijk zou maken dat hij Nepal heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade. Verzoeker meent ook dat het feit dat hij eerst in het Verenigd Koninkrijk verbleef en pas daarna naar België kwam, zijn asielaanvraag als zodanig niet ongeloofwaardig maakt. Daarbij stelt verzoeker dat hij het recht heeft om zelf te kiezen in welk land hij zijn asielaanvraag doet en dat een eerder verblijf in het Verenigd Koninkrijk geen afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid.

Verzoeker beweert verder minstens in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). Volgens verzoeker is de huidige politieke situatie in Nepal dermate onstabiel en bestaat er overal in het land een risico op willekeurig geweld en gewelddadige aanslagen.

2.2. Uit de formulering van het "*middel*", waarbij verzoeker inhoudelijke kritiek formuleert op bepaalde overwegingen uit de bestreden beslissing, blijkt dat hij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht wenst in te roepen.

2.3. In de bestreden beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming worden geweigerd, stelt de commissaris-generaal dat verzoeker er niet in slaagt zijn vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Vooreerst wijst de commissaris-generaal erop dat op een asielerzoeker een medewerkingsplicht rust, waarbij het aan hem is om de nodige informatie aan de asielinstanties te verschaffen. Volgens de commissaris-generaal heeft verzoeker hier echter niet aan voldaan. Immers, zo stelt de commissaris-generaal vast, zijn de door verzoeker verstrekte gegevens aangaande zijn geboortedatum en het al dan niet beschikken over een nationaal paspoort en verblijfsdocumenten voor een andere lidstaat van de Europese Unie manifest tegenstrijdig met de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt. Verder haalt de commissaris-generaal aan dat verzoeker tijdens zijn gehoor spontaan toegaf te hebben gelogen over zowel zijn reisroute, zijn (reis)documenten als zijn geboortedatum. Van een asielerzoeker die bescherming zoekt in een ander land mag, aldus de commissaris-generaal, nochtans worden verwacht dat hij alle elementen zo correct en accuraat mogelijk aanbrengt en dit reeds van bij het eerste interview. Gelet op verzoekers verklaringen ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verzoeker hier volgens de commissaris-generaal niet aan voldaan.

Verder haalt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing aan dat verzoeker verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken gelogen te hebben over zijn werkelijke asielmotieven en dat hij in Nepal noch met de autoriteiten, noch met medeburgers problemen heeft gekend. Ook gaf verzoeker aan geen enkele vrees te kennen bij een eventuele terugkeer naar Nepal en dat hij zijn thuisland enkel had verlaten om in Londen te gaan studeren. De commissaris-generaal besluit dat het door verzoeker geschetste vluchtmotief geen enkel verband houdt met artikel 1 A van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake de subsidiaire bescherming zoals vermeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.4. Waar verzoeker in zijn "*middel*" aanvoert dat in de beslissing ten onrechte wordt besloten dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade, merkt de Raad op dat verzoeker tijdens zijn gehoor zelf toegaf dat andere motieven aan de basis lagen van zijn vertrek. Zo blijkt dat verzoeker zijn land van herkomst enkel verliet om te gaan studeren in Londen (stuk 3, gehoorverslag CGVS 29 november 2012, p. 7) en niet uit vrees voor zijn leven zoals hij aanvankelijk verklaarde (stuk 11, Vragenlijst DVZ 2 december 2012, p. 3). Verzoeker heeft in Nepal geen concrete problemen ervaren, noch heeft hij enige vrees bij een eventuele terugkeer naar Nepal (stuk 3, gehoorverslag CGVS 29 november 2012, p. 7). Uit de verklaringen van verzoeker kan dus wel degelijk rechtsgeldig worden besloten dat hij niet aannemelijk maakt dat hij Nepal heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging of omwille van een reëel risico op ernstige schade.

2.5. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een asielaanvraag indient. De Raad merkt op dat de asielerzoeker dus niet geheel vrijblijvend kan kiezen in welk land hij een asielaanvraag indient. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 24 februari 2010 van Kathmandu naar Londen reisde en daar als student verbleef tot 29 november 2011 (stuk 14,

Landeninformatie, Uitwisseling van biografische en biometrische gegevens met de UK) zonder aldaar asiel aan te vragen. Het feit dat verzoeker het blijkbaar niet nodig achtte om in het Verenigd Koninkrijk asiel aan te vragen, doet wel degelijk afbreuk aan het acuut karakter van zijn voorgehouden behoefte aan bescherming. Tevens stipt de Raad aan dat niet zozeer het eerder verblijf in het Verenigd Koninkrijk op zich, maar vooral de vaststelling dat verzoeker dit aanvankelijk had verzwegen en zelfs leugenachtige verklaringen had afgelegd over zijn reisweg, documenten, studies (Ibid.) en zijn woonplaats in Nepal (stuk 3, gehoorverslag CGVS 29 november 2012, p. 4) in hoge mate afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid, waardoor hij niet in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming zoals voorzien in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Van een asielzoeker mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot bescherming, van bij het begin van de procedure in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, 205).

2.6. De stelling van verzoeker dat hij wel in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming omdat de politieke situatie in Nepal onstabiel is en er een risico is op willekeurig geweld is gestoeld op blote beweringen die nergens met objectieve stukken worden gestaafd. Verzoeker maakt bijgevolg niet in het minst aannemelijk dat er in Nepal werkelijk een situatie van willekeurig geweld zou bestaan zoals bedoeld in artikel 48, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.7. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het aangevoerde middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende april tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN